

Hız. Ali (ra)'nin, Üstad ve Risale-i Nurlarla Olan Yakın İlgisi Nedendir?

Hız. Ali (ra) evliyanın şahıdır. Veli olan zatlar Allah dilerse ilerde olacak bazı şeyleri bilebilir ve haber verebilirler. İşte Hız. Ali "Celcelutiye" isimli şiirinde Risalelere bir derece üstü kapalı ifadelerle işaret etmiştir. Üstad'ın Sikke-i Tasdik-i Gaybi isimli eserinde ayrıntılar görülebilir. Risalenin başında şöyle denilmekte:

"Sekizinci Şua (Üçüncü bir Keramet-i Aleviye) Bir İfade-i Meram Mâlum olsun ki; ben Risale-i Nur'un kıymetini ve ehemmiyetini beyan etmekle Kur'ân'ın hakikatlarını ve îmanın rükünlerini ilân etmek ve zaaf-ı îmana düşenleri onlara dâvet etmek ve onların kuvvetlerini ve hakkaniyetlerini göstermek istiyorum."

"Yoksa, hâşâ! kendimi ve hiçbir cihetle beğenmediğim nefs-i emmaremi beğendirmek ve medhetmek değildir. Hem Risale-i Nur zâhiren benim eserim olmak haysiyetiyle senâ etmiyorum."

"Belki yalnız Kur'ân'ın bir tefsiri ve Kur'ân'dan mülhem bir tercümanı hakikisi ve îmanın hüccetleri ve dellâlı olmak haysiyetiyle meziyetlerini beyan ediyorum. Hattâ, bir kısım risaleleri ihtiyarım haricinde yazdığım gibi, Risale-i Nur'un ehemmiyetini zikretmekte ihtiyarsız hükmündeyim. İmam-ı Ali'nin (Radiyallahü anh) '[Âyetü'l-Kübrâ](#)' namını verdiği '[Yedinci Şua](#)' risalesini yazmakta çok zahmet çektiğime bir mükâfat-ı âcile ve bir alâmet-i makbuliyet ve bir medâr-ı teşvik olarak bu keramet-i Celcelûtiye, inâyet-i İlâhiye tarafından verildiğine şüphem kalmamış. Tahdis-i ni'met kabilinden bunu '[Sekizinci Şuâ](#)' olarak yazdım. Yoksa haşre dair mühim bir âyetin mu'cizeli olan bürhanlarını yazacaktım." (1)

Gavs-ı Azam Abdülkadir-i Geylani ve Şah-ı Geylani, gaybten haber verdiği manzum bir eserinde, kendinden sekiz yüz sene sonra gelecek olan Bediüzzaman ve talebelerine açık bir şekilde ve ismen işaret etmiştir. Mecmuatü'l-Ahzâb adlı eserin birinci cildinin 562. sayfasındaki bölümlerde, ilgili bilgiler mevcuttur.

Bu işaretlerden bazıları şunlardır:

1. Said ismi verilerek açık bir şekilde ifade edilmiş, geçim hususunda izzet ve saadete geçineceği beyan edilmiştir. Bediüzzaman'ın küçüklüğünden itibaren

---

minnet altına girmemesi, amcasının çorbasından yememesi, Doğuda ki medreselerde geleneği olan talebelerin ihtiyaçlarının halk tarafından karşılanmasını kabul etmemesi ve talebelerini de bundan men etmesi.

2. Gavs'ın "*Vaktin Abdülkadir'i ol*" ifadesinin cifir hesabıyla 1326 (1908) ettiği ve bu tarihte şeyhin bir talebesinin Kur'an hakikatlerini müdafaa edeceğine işaret ederek, Bediüzzaman'ın manevi mücahedeye atılacağını haber vermesi.

3. Said ve Bediüzzaman isimlerine işaret edilmesi.

4. Gavs'ın müridine, "*Korkma, sözlerini söyle*" hitabında bulunarak Şarka ve Garba gideceğini, çok fitnelerle karşılaşacağını bildirerek tamamından mahfuz kalacağını bildirmesi.

5. Bediüzzaman'ın, daha sekiz-dokuz yaşlarından itibaren, etraftaki ahalinin Nakşi olmasına rağmen kendisinin Gavs'a bağlanması; hatta, bir şeyi kayb olduğunda, "*Ya Şeyh! bu şeyimi buldur, sana bir Fatiha okuyacağım*" dedikten hemen sonra Gavs'ın yardımına yetişmesi.

Bediüzzaman Sikke-i Tasdik-i Gaybi adlı eserinde şu ifadeler yer verir:

"Sergüzeşt-i hayatımda geçen ve çoğunu gizlediğim çok harika vakıalar vardı. Kendimi hiç bir vecihle keramete lâayık görmediğim için onları bazen tesadüfe, bazen da başka esbaba isnad ediyordum. Şimdi kanaatim geliyor ki, o harikalar, Gavs-ı Azam'ın bir silsile-i kerametini teşkil ederler. Demek onun duasıyla, himmetiyle, ona kerameten ve bize ikram nev'inden, bir nev'i inayet-i İlâhiyeye mazhar olmuşuz."(2)

Bediüzzaman'ın hayatında Şah-ı Geylani'nin müstesna bir yeri vardır. Bediüzzaman, Tillo'da bulunduğu sırada Geylani Hazretlerinin ikazı ile Miran aşiret reisi Mustafa Paşaya giderek hidayete davet etmiş; ya zulmü terk edip namazını kılmasını veya kendisini öldüreceğini söylemiştir.

6. Yine Darü'l-Hikmeti'l-İslamiye üyesi olduğu sırada "*Gavs'ın Fütuhu'l-Gayb*" adlı eserini okur. Burada, kendisi hasta olan ve tedavi olmayan birisinin, başkasının arayışlarına çare olamayacağı uyarısıyla karşılaşır. Bediüzzaman, Şeyhi tabip kabul ederek eserini okur ve çok istifade eder. Gavs-ı Azam, asırlar ötesinden verdiği haberlerle, hem Bediüzzaman'la, hem de Risale-i Nurla alakadar olduğunu göstermiştir. Ehl-i zındıkanın bütün takibat, tazyik, işkence, hapis gibi baskı ve engellemelerine rağmen Üstad Bediüzzaman ve talebeleri, Cenab-ı Hakk'ın inayeti ile muvaffak olması, Hz. Ali (r.a.) ile Gavs-ı Azam'ın (k.s.) Risale-i Nur ve müellifi Bediüzzaman Hazretleriyle ilgili kerametlerini teyid etmektedir.

Gavs-ı Azam'ın en önemli hususiyetlerinden birisi ve belki de en önemlisi, hiçbir şahsı merci yapmadan, doğrudan doğruya Kur'an-ı Azimüşşandan ders almasıdır.

7. "*Ferdiyete*" denilen ve çok az kişinin mazhar olduğu bu ihsan-ı İlahiye asrımızda, Kur'an-ı Kerim'in i'cazlı tefsiri olan Risale-i Nur ve onun müellifi mazhar olmuştur. Netice olarak, keramat-ı Gavsîye ile Nurlara işaret edilerek, hizmetinin muvaffak olacağı müjdelenmiştir. Gavs-ı Azam'ın kasidesindeki "1345'te (1926) Kur'an'dan gelen bir nur ile insanlar karanlıklardan aydınlığa çıkarılacak" müjdesi, bu tarihte fevkalade bir şekilde neşre ve nurlandırmaya başlayan Risale-i Nur'a cifirce ve mealce tam tamına uygun düşmektedir. Bu uygunluk, Risale-i Nur'a işaretle birlikte, eserin ve onunla yapılan hizmetin makbuliyetini de göstermektedir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sikke-i Tasdik-i Gaybi](#).

(2) bk. [age., Sekizinci Lem'a](#).